

hispanica possiblement pre-romana; *Benitxurri* (t. de Cervera del Maestrat).

Entre els baleàrics podem afegir: *Binibona* variant de *Mirabona*; *Binicalsitx*; *Binicapús*; *Binicaubell* (que, amb una evolució fonètica, paral·lela a la de *Benicadell*, pot venir de PINNA CALVELLA); *Binicodrell*; *Binicomprat* (PINNA COMPARATA no és gens difícil de concebre, donat el sentit tan ampli del verb llatí COMPARARE 'adquirir, proporcionar-se': es pot referir, doncs, a un lloc que ha passat a dependre d'algú per mil circumstàncies); *Binifaubell* (podria ésser PINNA FALVELLA, referent al color); *Biniguarda*; *Binipati*; *Biniparratx*; *Biniparrell*; *Binissarmenya*; *Binissegarra*; *Binixica*.

L'element segon del nostre *-sarraia* pot ser *sarraira -ARIA, per comparació amb la *biga serrera* 'carena de la teulada' (DECat VII, 840a24-27), amb la *-r-* perduda per dissimilació (per eliminació directa o a través de *-ð-*).

El que més indueix a pensar en un derivat del mot romànic *serra* (com ja ho devia fer Mascaró en grafiar *Biniserraia* en el seu nomenclàtor menorquí) és el fet que aquest «lloc» es troba en el vessant O d'una serra de més de 100 m alt., i al vessant E de la mateixa («fent-hi pendent», com diuen) hi ha el «lloc» de *Binisserra* o Sta. Victòria: aquest podria ser PINNA-SERRA 'roca de la serra', i aquell, un diminutiu -SERRICULA, -SERRELLA, d'un temps en què hi havia una gradació d'importància entre els dos llocs, com la que després ha fet que més enllà s'hagi extret del nostre un nou «lloc» *Binissaraiaet* (pron. ara *binisā́rēt*), a la branca del camí de sa Tramuntana que va cap al Far de sa Cavalleria (3, g-2): és sabut que el parlar moss. canviava *-ella* en *-alla* («harmonia vocàlica»), cf. el val. *Castalla* i l'andal. *Cazalla* de CASTELLA, murc. *Moratalla* = cat. *Moradella*, cast. *-adilla*; en *Binisseraalla* la influència del sufix cat. *-alla* ha fet que es pronunciés *-ay(l)a*. En tot cas rebutgem l'etimologia *Beni+sa-raia* que li voldria Casanovas (*Misc. Griera* I, 164), atribuint a un ll. *RADIA el significat de 'frontera', entre moltes raons perquè el mossàrab no tenia l'article *sa* IPSA (introduït a les Illes pel cat. vg. antic). Cf. *Sarritxola*, i en el Continent *Serrella*, *Serrissola*. Tanmateix en aquest cas reconeguem que també hi ha bona base per admetre que es tracta d'un NP àrab: l'arrel *sry*, de l'àrab comú, ha estat fecunda en onomàstica: bastants noms entre els beduïns, com *Sirrây* (Hess 29) i a Algèria *Serrây(e)* (*Gouv. Gen. Alg.*).

SARRITXOLA (Sineu, Mall. 19, e-6)

La dada més antiga és la del Mapa Despuig, que ja l'anomena *Ritxolas* i posa signe convencional doble per a les cases. Mossarabisme bastant clar. També he sentit a dir alguna vegada *sa Ritjola*, variant que pogué coexistir